

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Notícies y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

BREUS CONSIDERACIONS

respecte 'ls certámens corals

Nostres lectors estarán enterats d' lo que passá á Tarragona ab motiu de 'l certamen coral celebrat allí, ab lò que escriguè nostre correccional d' aquella ciutat.

Encar que curt y concís, estiguè acertat en sas apreciacions. Sos tiros tots feren blanco. De tal manera, que en mérits de lò dit pèr' nostre company, quals conceptes y arguments fem nostres, hem sapigut una infinitat de cosas que si ès ben cert eran de prevèurer, jamay podíam esperar se realisessin de la manera que ho han sigut.

Es idea general pèr' la majoria de certs catalanistes de *double*, que nostra anyal festa de 'ls Jochs Florals vá en decadencia perque 'ls poetas no senten lò vibrar de las cordas de sa lira, ab la forsa, ab la intensitat que en altres temps enlayraba l' esperit á las regions de la verdadera poesia. Ara—diuhen—l' excepcicisme máta la *Ft*, l' indiferentisme gela l' idea de *Patria*, las farsas socials, portant lo fondo de pútrida corrupció moral, anegant á 'l náixer las ideas mes puras, fruyt de nostres juvenils sentiments, en sa forma mes ideal y seductora, bastardejan los forts esclats de 'l *Amor*.

Rès d' això, en nostre concepte, és veritat.

Pòt lò apuntat haver contribuhit, en part, á 'l retrahiment de nostres poetas; pero no és aqueixa la única forsa impulsiva que fá sigui poch nutrit l' estol de 'ls que ab entusiasme cantan la *Patria*, la *Ft* y l' *Amor*.

Altre element poderosíssim, creyem fòrma la base de 'l procès.

Negar l' apartament de 'ls Jochs Florals d' aquella sava viril en que s' inspiraban en los bellíssims ideals de una nova patria catalana, lluny de utópicas solucions y d' impracticables problemas, sería negar la evidència. Afirmar que d' això n' és causa las poch arreladas conviccions de 'ls poetas que hi prenen part, és molt discutible. Que la poca autoritat y res-

pectabilitat de 'ls Jurats és la única causa de la decadencia que tots deplorem, és la pura veritat.

Jurats joves, entassiasats pèr' la idea, infatigables en la propaganda de nostras aspiracions y desitjos; pero... faltats d' altura.

No ferem memoria de 'ls Consistoris d' antany y d' enguany; no citarem noms que tothom recorda ab veneració, de 'ls passats y presents, no; 'ns basta fèr constar lo retrahiment de nostres poetas.

Lò que passa en los Jochs Florals, passa poch mes ó menos, en los demás certámens; pero molt particularment en los musicals.

En aquets passa lò mes estrany.

Hi ha qui creu de bona fé, que sapiguent tocar be 'l piano ja té la suficient categoria pèr' formar part de qualsevol jurat musical, encar que sia de bandas ó xarangas militants. Arribat lo nomenament s' accepta y s' exhibeix, y quant vé l' hora de demostrar sos coneixaments posant en evidència 'ls de 'ls demás, se inhibeix ó s' calla, deixant fèr lò que volen los altres ó dient ó fent trenta mil barbaritats y tonterías.

Pèra 'l cas nos vé á la memoria lò succehit en un certamen de bandas militars, que tinguè lloch en una important població de la provincia de Tarragona.

Foren nombrats pèra formar part de 'l tribunal dos senyors que no havíen escrit pèr' banda avans de 'l nomenament, com tampoch ho han fet després.

A tenir mes acert en la elecció de 'l Jurat, altra haguera sigut l' importancia de 'l certamen.

Total: un certamen que havent pogut ésser de primera per la índole especial de 'ls elements contributius, no passá de un concurs sens importancia per la falta d' autoritat d' alguns individus de 'l tribunal.

No fá molt temps que un Ajuntament de una vehina provincia, anunciá un certamen coral, oferint premis en metálich en no despreciable cantitat.

Moltas fóren las societats que s' aprestaban pèra concorrer á la meritoria intelectual lluyta.

Se fèu públich lò Jurat; cundí la desanimació, la desconfiansa; s' duptá de la imparcialitat y justícia, donats los antecedents d' alguns d' ells; se fèu una verdadera disecció—*passez le mot*—de la inteligencia musical manifestada pèr' las obras publicadas ó conegudas, y resultá la poca ó gens idoneitat pèra jut-

jar ab fondo científich las diversas formas estéticas derivativas de un pensament ó plan artístich determinat.

Aixís donà l'òque havía de succehir y no altra cosa: la mar d'escàndol, protestas en part justificadas y, lo que és pitjor, l'entusiasme pèr' nostra música coral casi ratllant á zero.

Las corporacions ó societats, á l'volguer celebrar un certamen musical, tindrian de assessorarse be á l'posar en práctica la idea y á l'procedir á l'nombament de l'Jurat, ab algún músich que ab coneixement de lò de que s'tracta, ilustrés guiant pe'l camí de l'acert los passos de la comissió ó ponencia ó lo que sigui, posant de rellèu las condicions y aptituds artísticas de tots y cada hù de nostres mestres compositors, com també la rectitut de sa conciencia, probada en cassos consemblants y sòn parer *inconquistable* pèr' la obtenció de certs y determinats fins.

Los distincions tenen l'importancia d'aquell que las concedeix ú otorga.

Quant mes important, pèr' sa calitat, sia un tribunal, mes respecte, consideració y estima mereixerán sas decisions. Las resolucions que determini, basadas en principis incontrovertibles de la ciencia, declaradas pèr' la mateixa com á dogmátichs é infalibles, serán acatadas pèr' tothom: pe'ls uns, perque en sòn fallo hi veurán la justicia en la legal acepció de la paraula, otorgánlosi l'premi; y pèr' altres, la mateixa justicia sempre, que 'ls anima per' que perseverin en l'estudi que 'ls ha de condohir á la perfecció suprema.

La falta, en la major part de cassos, de 'ls extrems exposats respecte 'ls individuos d'un tribunal, ha donat, dona y donará los frayts que reculliren nostras societats corals á Tarragona.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Quènto vell forrat de nou

Passá un enterro lluhit
ab cotxe plè de daurats,
corona damunt la caixa,
quatre briosos caballs,
ciris, orquesta, parents,
coneguts y capellans.

A l'véurer aquet boato
diguè un pagés á un company:

—¡Quin enterrol! Quant jo mori
no aniré aixís, no, ¡caram!

—¡Potdicas! tu igual que jo,
un cotxe negre, y en paus.

—¿Un cotxe? Si, si, romansos.
Com no hi vagis caminant...

AVI-FESTAS.

Revista teatral

Teatro de 'l Circo.—Poch ne direm avuy; sols fem constar que s'ha inaugurat ab concurrencia y aplausos. La companyia se 'ls mereix: en conjunt resulta mes complerta que la de l'any passat, ó á l'menos las obras escullidas han estat mòlt apropiadas á l'mérit y qualitats de 'ls artistas.

La pantomima contribueix també á que 'l públich favoreixi aquet teatro, que ha sigut objecte de algunas millores; pero no de totas las que necessita.—P.

Granvia.—La varietat de funcions que s donan y la bona execució que obtenen las obras, sòn prou pèra que cada nit se veji plè de gom á gom d'una concurrencia escullidissima.

La tiple Srta. Millanes és aplaudida, vejentse obligada á repetir los números de música mes inspirats de sas especials produccions. —F.

Bibliografia

Intimas vulgars, per JOSEPH BURGAS (MAYET.)

Ab un tomet de 96 pàginas, goijosamente imprès, y ab un dibuix alegòrich en la cuberta, se 'ns presenta en Burgas tal com sempre l'hem comprès; una gran cantitat de cor de poeta, no superficial, no rimador de pensaments dits y tornats á dir, sino forsut, nou, recte á l'ànima, fentne en ella bon estotge de idea.

Valentnos de la frasse vulgar *el poeta nace, pero no se hace*, direm que 'n Burgas ha nascut poeta y á mes á mes s'ha fet poeta. Ha llegit mòlt y bò; ha observat ab bona mirada y ha comprès ab bon sentit.

Aquesta part de mèrit s'assembla clarament en sas *Intimas*, fentlas mes meritosas de lò quo realment serian, sols contant ab la ratxa de la inspiració.

Ara, tocant á dita inspiració, 'm sembla mòlt compèndrer la manera d'escriure de 'n Burgas. Sucar la ploma, posarla demunt de l'paper y trobarse ab la composició feta sense sapiguer verament lo que diu. ¿Corretjir després? Si, una frasse, un consonant fals; pero may una idea, may una mètrica: que tot junt surt, tot plegat és bò ó dolent, y tot plegat s'estripa ó s'publica.

Aixís s'escriuen las grans obras.

Jove com és en Burgas, si la collada d'amichs que lo alaban no l'coneguès, l'alabarian mòlt mes; puig per un efecte natural d'òptica, vist de lluny, lo veuriam mes gran de lò que avuy la amistat lo véu tenintlo aprop.

Una de las *intimas* que mes caracterisan á l'jove poeta, és la senyalada ab lo número 33. Ella sola constitueix un libre; ella sola designa una línea de mèrits que enllassan joyells y boniquesas.

—¿Qué no t' defectes lo libre?—porser 'm dirá algún amich (?)—¡Defectes! potser sí; pero lo qu'és jo no 'ls sè véurer; lo qual vol dir que per mí és igual que si no n'hi haguès.

—¿Y la ortografia?—¡Ah, sí!... cosas de 'ls modernistas: ells diuen que van be; pero lo qu'és jo no tinch temps de compèndre'ls.

Resumint: *Intimas vulgars* és un' obra de valua. Lo dibuix de la cuberta, degut á l' llapis de R. Pons, revela un capritxós artista. La impressió total de l'libre és verament lluhida.

La enhorabona, y avant sempre.

ELLE EME.

Secció de'l Birotéchnich

UN ARTICLE DE 'N RUSIÑOL

I

Lo Somatent de dimecres passat, després de copiar lò que jo vaig publicar en lo número de dissapte, diu lo següent:

«Esperem ab verdadera impaciencia lo que promet nostre colega, ja que, ab franquesa, no sabem qué podrà dir rebatent la sana doctrina artística y patriótica de nostre amich Rusiñol.»

Donchs jo sí que ho sè, y penso dirho.

Fixantme en lò que diu l'mateix Sr. Rusiñol, comensaré pèr' protestar en nom de tots los coristas catalans qual representació 'm prenh sense que ningú me l'hagi donada (ab igual dret que ell concedeix á la colla de «Catalunya nova» la representació de la patria catalana), que sigan detalls *tipichs* de 'ls certàmens corals los crits y cops de pedras.

No me 'n citaré un sol en que n'hi haguès hagut avans de l'celebrat per' S. Magi á Tarragona.

Després feré véurer la discrepància de parer entre ell y la «Catalunya nova»; puig mentres ell afirma no sèr

partidari de Certàmens, aquella societat ha concorregut a l' de Tarragona.

Luego m' dolch de que 's burli de 'ls pendons de las societats corals y de 'l modo ordenat de presentarse, y que 'ls ridiculisi pèr' sa semblansa ab los de las profesions religiosas, y que 'ls critiqui pèr' que uns atributs que sòn emblemas musicals ostentin liras de plata.

En aquet punt lo Sr. Rusiñol espiffa. Una societat musical ha de portar senyera artística, y pèr' mes carinyo que jo sento pèr' las Quatre barras de la bandera de la patria, ab permís de 'l Sr. Rusiñol haig de dir que sempre ha estat, ès y será mes propi de un coro usar una lira a'l cim de un pendò artístich, que una bandera sense alegoria a la música.

Vaya un modo de burlarse de 'ls honrats fills de 'l treball, d' aquells que van a 'ls Certàmens y que 'n ells han guanyat premis, y de 'ls que fins en lo certamen de referencia han sobrepujat en mèrit a «Catalunya nova». desde 'l moment que han guanyat lo primer premi sense cap protesta ni de 'ls mateixos d' aqueixa flamant societat que fins pòt ensenyar de caminar a 'ls que perteneixan a las demès de nostra terra, segons lo Sr. Rusiñol.

Després haig de rebàtrre la equivocada idea de que 'ls cants de 'ls que no sòn «Catalunya nova» no recordin per rès lo geni de nostre poble, serio y nervut y ab aspresas y cantells de rocam de la montanya; perque nostres coristas han entussiasmat sempre en nostra patria y en totes las altras regions espanyolas ahont han cantat, demostrant en totes las ocasions la virilitat y energia de 'l poble catalá, ab la manera justa y cabal d' expressar las notas musicals de Clavé y de 'ls mellors compositors de música popular.

Los coristas que no sòn de «Catalunya nova» sòn de *Catalunya vella*, y pèr' xo, com que ho sòn, poden reflectar mellor que 'ls extranyas modernistas, lo modo de sèr de la antiga nació ahont han nascut.

Ja ho va véurer lo Sr. Rusiñol y tothom si 'n tenen de nervi y de sentiment artístich, a 'l sentirse ferits, a 'l creure's desdenyats los uns y a 'l pensar altres que 'l Jurat no havia procedit ab tota justicia concedint lo premi a la modernisadora societat de 'l Sr. Morera.

No ho defenso, ni ho aprobo lo que 's va fèr: ho recrimino. Contra 'l fallo de 'l Jurat, aquells que no 'l creyan just podían protestarne de qualsevol altra manera sense ferho a cops de pedra.

Pero 'l cas demostrá prácticament que aquells que avans anaban a pás de professò, 'ls que entraban en la plassa de 'l certamen a rengleras, los que 'esforzaban la veu pèr' cantar ab certa finura, 'ls que posaban mes empenyo en pronunciar un castellá que 'ls hi semblès menos aspre, aquells que a 'l cantar expressaban—segons lo Sr. Rusiñol—las sévas ansias de amor y la séva fé en la patria ab un crit que sortia vergonyós, descolorit y tèrbol, arronsat y poruch, varen saber exaltar y transformar las barretinas de seda y 'ls llassets blaus de pastorets de la Arcadia y las marineretas claras de dibuix de un vano de Lluís XIV. a 'l protestar de un modo reprochable, pero molt significatiu, de un fet que alguns ribets debía tenir de injust quant ha donat lloch a protestar de personas enteses en música y no perteneixents a las societats protestants no premiadas.

¿Cóm és—pregunto—que ningu va protestar respecte a que «El Eco Republicano» de Reus haguès obtingut lo primer premi qu' era de trescents duros y no de 'ls doscents que importaba lo concedit a «Catalunya nova»?

No eran mil pessetas lo que 's disputaba: era 'l afany artístich lo que estava empenyat en lluyta honrosa.

Y pèr' xo ningu va dir rès de que un coro haguès sigut mereixedor de un premi major, y molts van sentir que 's premiès a qui s' apartaba de lò que s' havia de cantar.

Y ab permís de 'l Sr. Rusiñol, de 'l mèus lectors y de *Lo Somatent*, dissapte acabaré ma tasca, perque falta encara la part de 'l patriotisme y avuy se m' ha acabat lo foch..... y 'l paper, y la tinta.

Lo POLVORISTA.

Secció de Montepíos

Recomanem ab eficacia a 'ls socios de montepíos inscrits a *La Unión defensora del Socorro mutuo* y a 'ls senyors Directores de germandats, que vagin demà diumenge a la reunió a que 's refereix lo següent anunci:

La Unión defensora del Socorro mutuo.

Como a asociado de montepío, se le invita a la reunión que se celebrará en obsequio de los que se hallan adheridos a esta Asociación general, para enterarles de un asunto de gran utilidad y de trascendental importancia; cuya reunión tendrá lugar el próximo domingo, 19 del corriente, a las 10 de la mañana, en el Circulo de Ultramarinos, calle del Obispo, 4, principal, esperando su asistencia por lo que le puede interesar.

Barcelona 15 Septiembre de 1897. —El Presidente, AURELIANO PLAZA.

Important

En vista de que 'l desgraciat mossen Jacinto Verdguer, en una de las cartas que inserta *La Publicidad* ofèn a dos de nostres redactors que fa dos anys lo van visitar plens de bona fé y de zel en favor d' ell, los interessats, usant de un dret que 'ls dona la llei d' imprenta y confiat en la galanteria y l' imparcial criteri de *La Publicidad*, han enviat fa mes de tres dias un comunicat al director de dit popular diari, suplicantli que l' publiqui per' recificar aquells errats conceptes de la carta de 'l capellá. Creyent que *La Publicidad* donará cabuda a la rectificació, no volem anticiparnos a donarla a 'l públich; pero ho ferem dissapte si no ha aparegut avans en l' esmentat diari que t'è 'l deber de publicarla.

De tots modos, nostres lectors la veurán en nostras planas, quant acabadas las cartas-articles de mossen Cinto, las desvirtuará *Lo TEATRO CATALA* en la secció de fondo.

Repertori de fora

Vich 15 de Septiembre.

Diumenge passat en lo teatro de 'l Centro Industrial representaren las sarsuelas *La marmota*, *El gorro frigio* y la comedia *Cosas de l' oncle*. Varen pèndre'hi part a mes de la secció cómic-lírica de dit centro, la primera tiple Srta. Consuelo Cuello que baix la direcció de 'l mestre D. Lluís G. Jordá se portá de primera en totes tres obras, sens dir menos de 'ls Srs. Buixó, Echene, Subirana, Aguilar, Llastano, Serra, Ferrer y Guasch.

Los coros, molt be. — U. I.

Reunions particulars

CENTRO DEMOCRÁTICH RECREATIVU. — Lo día 12 se posá en escena la bonica comedia en tres actos *Del enemigo el consejo*, la qual entretinguè agradablement a la concurrencia per la séva varietat de xistes y per sa bonica versificació.

Molt hi contribuí son bon desemenyo, confiat a las Srtas. C. Buxadó y M. P., y a 'ls Srs. Crespo, Vilardebó, Prieto y Alvarez.

Lo jove Sr. Vilardebó en alguns passatjes fèu las delicias de 'l públich ab una rialleta sexagenaria y ab los seus variats y oportuns acudits.

La Srta. M. P. (no sabem cap mes lletra de 'l seu nom) varen dirnos que era la primera vegada que representaba, per lo qual no podem menos de dir, sapiguda aquesta condició, que ho va fèr bastant bè.

Pòt dedicarse a 'l teatro sense cap classe de pòr. — G.

Saló de descans

—En la llista de la companyia del teatro Principal hi figura D.ª Leonor Castillo, actriu de verdader mèrit artístich que ha estat alguns anys retirada de 'l teatro. La veyem ab goig altre cop en lo camp teatral, per donarnos motiu de bons aplausos.

—Molta part de 'ls actors que figuraban en la companyia de 'l Principal de Olot, han acabat ja sos compromisos y s troban en aquesta ciutat. Per tal rahò hem tingut lo gust de saludar á 'ls Srs. Llibre, Carnicero, Llorente y Perramón.

La temporada ha sigut regular.

—Lo passat diumenje, per sèr la festa major de 'l Poble Nou, tinguè lloch en la societat «La Alianza» una extraordinaria funció, composta de 'l drama *El señor feudal* y *Lo ninot de mallas*.

Las Sras. Sala, Galcerán y Planas, y 'ls Srs. Labastida, Martí, Virgili, Casals, Millá, Barceló y Martí (H.) foren objecte de grans aplausos.

La concurrencia, escullida y satisfeta.

—Ha sigut contractat per actuar en lo teatro Principal de Tarragona, en calitat de primer actor còmic, lo senyor Coll, qui ha passat l'estiu formant part de la companyia de D. Enrich Borrás.

—Ha sigut acceptat per la empresa de 'l teatro Principal, y ja figura en la llista de la temporada, 'l drama en 3 actes y en prosa *Las miserias de 'l diner*, original de 'l aplaudit autor D. Lluís Suñer Casademunt.

—La celebrada companyia de D. Enrich Borrás, lo passat diumenje doná una funció extraordinaria en la barriada de 'l Poble Nou, ab motiu de celebrarse la festa major.

Las obras escullidas foren *Terra baixa* y *La capseta de 'ls petóns*.

Tots los interlocutors foren aplaudits.

La entrada, un plé.

—La empresa de 'l teatro Eldorado ha publicat la llista de 'ls artistas que formaràn, durant la temporada de ivern, la companyia lirich-dramática.

Com á director de escena hi figura l'aplaudit y popular Sr. Cerbón, que conta ab generals simpatías entre 'l públich escullit que asisteix á las funcions d'aquet teatro.

De 'ls demès, la major part son nous, pero venen precredits de fama per sas condicions artísticas.

—Acció laudable.—La societat coral «La Unión» de Vilaseca, que no volguè acceptar lo tercer premi que 'l Jurat de 'l certamen de Tarragona li cencedí, no ha volgut que tal acte s'cregui dirigit á la Comissió organizadora y per això fer l'ha acceptat (eran 500 pessetas) y l'ha destinat á 'ls pobres.

Lo fet per «La Unión» de Vilaseca, be demostra sèr lògica consecuencia de las ideas esparjidas per nostre immortal Clavé. ¡L' Art á 'l servey de la Caritat!

—Segons hem llegit, lo mestre Mascagni, autor de *Cavalleria rusticana*, s'ha suicidat á Pesaró, disparant-se tres tiros á 'l cap.

Deplorem lo fet, per ésser Mascagni un de 'ls compositors de mes fibra de la joventut italiana.

—La societat «Centro democrático del fomento y recreo de la Izquierda del Ensanche» prepara un gran ball ab orquesta que tindrà lloch lo día 23 de 'l corrent, es tant lo saló alfombrat y adornat pe 'l Sr. Viñals.

—Entre 'ls actes que figuran en lo programa de las festas de la Mercè, hi ha la colocació de la primera pedra de 'l monument á Frederich Soler. Molt nos compla que s'realisi la cerimonia de la primera pedra y desitjem que no s' trigui després á posarhi la última.

—La temporada de 'l teatro Principal comensarà dijous vinent ab *La dida* y *Cura de moro*. La de 'l teatro Romea 'l día 2 d' Octubre ab *La banda de bastardia*. Totas las obras són de Frederich Soler: pót dirse que serà ell qui inaugurarà la temporada.

—Una companyia dirigida pe 'ls galans D. Miquel Pigrau y D. Frederich Parreño actuarà durant l'ivern á Tarragona. Potser això ha donat lloch á que s' digués que hi aniria la Sra. Parreño, quant qui hi ha de anar és lo Sr. Parreño.

—Desd'avuy figura entre las obras de 'l catàlech en nostra Redacció, la nova y xistosa pessa *Lo ninot de mallas*, que 'ns ha remès son autor D. Lluís Millà.

La Ilustración Católica de España

Se vende en librerías y kioscos

Para suscripciones: A. CARCEDO.—S. Pablo, 58, 2.º

Toalla FRINÈ

SERVLETTE FRINE

Son ús hermojeja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l'escorbut.

Se ven en todas las perfumerías

ARCHIVO LÍRICO-DRAMATICO Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

SE PROPORCIONAN ACTRICES Y ACTORES

Calle de Roig, núm. 24, entresuelo.—BARCELONA

ARXIU Y COPISTERÍA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNE

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler. Guitarras desde 5 pesetas.

À CASA RSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La gran Liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

Imp. Pujol y C.ª - Tallers, 45.—Barcelona